

Strona pozwana: Achim Kollroß

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wymogi dotyczące pewności spełnienia świadczenia jako warunku odliczenia podatku naliczonego od zaliczki w rozumieniu wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie Firin, C-107/13 ⁽¹⁾ należy określać wyłącznie obiektywnie czy też z punktu widzenia wpłacającego zaliczkę w świetle rozpoznawalnych dla niego okoliczności?
- 2) Czy państwa członkowskie – uwzględniając jednoczesne wystąpienie wymagalności podatku i powstanie prawa do odliczenia zgodnie z art. 167 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽²⁾ oraz przysługujące im zgodnie z art. 185 ust. 2 akapit drugi i zgodnie z art. 186 tej dyrektywy kompetencje regulacyjne – są uprawnione do uzależnienia korekty podatku i odliczenia podatku naliczonego w jednakowej mierze od zwrotu zaliczki?
- 3) Czy właściwy dla wpłacającego zaliczkę urząd skarbowy musi zwrócić podatek od wartości dodanej wpłacającemu zaliczkę, jeżeli nie może on otrzymać zwrotu zaliczki od odbiorcy zaliczki? Jeżeli tak, czy musi to nastąpić w postępowaniu w sprawie ustalenia podatku czy też wystarczy w tym względzie odrębne postępowanie oparte na względach słuszności?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2014:151

⁽²⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 21 grudnia 2016 r. – Finanzamt Göppingen/Erich Wirtl.**

(Sprawa C-661/16)

(2017/C 086/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanzamt Göppingen

Strona pozwana: Erich Wirtl

Pytania prejudycjalne

- 1) Zgodnie z wyrokiem TSUE z dnia 13 marca 2014 FIRIN, C-107/13 ⁽¹⁾ odliczenie z tytułu zapłaconej zaliczki nie jest możliwe, gdy okaże się, że w momencie zapłaty zaliczki wystąpienie zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego jest niepewne. Czy należy oceniać ten warunek według obiektywnej sytuacji faktycznej czy z zobiektywizowanego punktu widzenia wpłacającego zaliczkę?
- 2) Czy wyrok TSUE w sprawie FIRIN należy interpretować w ten sposób, że zgodnie z prawem Unii Europejskiej przesłanką korekty odliczenia dokonanego przez wpłacającego zaliczkę z faktury wystawionej na zapłatę zaliczki dotyczącej dostawy towarów, nie jest zwrot zapłaconej zaliczki, jeżeli dostawa nie została ostatecznie wykonana?

- 3) W wypadku udzielania na powyższe pytanie odpowiedzi twierdzącej, czy art. 186 Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (zwanej dalej „dyrektywą 2006/112”) ⁽¹⁾, który upoważnia państwa członkowskie do wydania przepisów wykonawczych dotyczących korekty na podstawie art. 185 dyrektywy 2006/112, uprawnia państwo członkowskie Republikę Federalną Niemiec do ustalenia w swoim prawie krajowym, że dopiero wraz z zwrotem zaliczki dochodzi do obniżenia podstawy opodatkowania i w związku z tym obowiązek podatkowy dotyczący VAT i odliczenie podatku naliczonego podlegają korekcie w tym samym czasie i na tych samych warunkach?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2014:151

⁽²⁾ Dz.U. L 347, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalia) w dniu 29 grudnia 2016 r. – Imofloresmira — Investimentos Imobiliários, S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-672/16)

(2017/C 086/17)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Investimentos Imobiliários, S.A.

Strona pozwana: Autoridade Tributária e Aduaneira

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jeśli nieruchomość, mimo że nie jest zajmowana od co najmniej dwóch lat, jest wystawiona na rynku, czyli jest dostępna na rynku w celu najmu lub świadczenia usług typu office centre, i zostanie wykazane, że właściciel zamierza wynająć ją, poddając transakcję VAT, oraz dołożył niezbędnych starań, by zrealizować ten zamiar, uznanie, że nieruchomość ta „nie jest faktycznie używana do celów działalności gospodarczej” lub że „nie jest faktycznie używana w transakcjach opodatkowanych” zgodnie z przepisami art. 26 ust. 1 kodeksu VAT i art. 10 ust. 1 lit. b) zasad zrzeczenia się zwolnienia z VAT przy transakcjach dotyczących nieruchomości, przyjętych w drodze dekretu z mocą ustawy 21/2007 z dnia 29 stycznia, w poprzednich wersjach, a w konsekwencji uznanie, że pierwotnie dokonane odliczenie powinno podlegać korekcie, gdyż przekracza odliczenie, do którego był uprawniony podatnik, jest zgodne z art. 167, 168, 184, 185 i 187 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. ⁽¹⁾?
- 2) Czy w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, w świetle prawidłowej wykładni art. 137, 167, 168, 184, 185 i 187 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. można nakazać dokonanie jednorazowej korekty dotyczącej całego objętego korektą okresu, który jeszcze nie upłynął, jak stanowią portugalskie przepisy w art. 10 ust. 1 lit. b) i c) zasad zrzeczenia się zwolnienia z VAT przy transakcjach dotyczących nieruchomości, przyjętych w drodze dekretu z mocą ustawy 21/2007 z dnia 29 stycznia, w poprzednich wersjach, w przypadku gdy nieruchomość pozostaje niezajęta od przeszło dwóch lat, lecz nadal jest wystawiona na rynku z zamiarem jej najmu (z możliwością zrzeczenia się) lub świadczenia usług (opodatkowanego), a w nadchodzących latach przewidywane jest jej używanie do celów opodatkowanej działalności dającej prawo do odliczenia?